

Astúries SINDICAT

• Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantveu de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número soit, 20 cts. - Trimestre, 90 pesetes

Valls, Dijous, 23 de Setembre de 1937

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 51

EDITORIAL

Astúries, la viril

En questa guerra i revolució que el nostre poble viu i sosté contra el feixisme agressor, Astúries n'és la ferida més oberta i més sanguinosa. Encimbellada damunt llurs muntanyes, abandonada a llurs propies forces, lluny de les altres regions germanes que la contemplen pregonaient adolorides, ella sola resisteix callada i heroicament l'allau dels nous bárbaros que freten per dominar-la, per escarnir-la, per bafar-la i tiranitzar-la. Però no ho poden aconseguir, i si un dia el món té la dissort de veure les valls verdes i humides de la nostra Astúries trepitjades per les botes odioses dels alemanys, italians, africans i els militars perjuts de Franco, serà després de l'anihilament de l'últim minaire, de l'últim obrer, de l'últim camperol d'aquesta terra viril, d'aquesta heroica Astúries, germana primogènica de totes les demés regions ibèriques.

Astúries sempre ha estat la regió exemplar en les lluites del proletariat espanyol envers llur emancipació. Ella ha estat sempre la regió fort i serena en aquesta llarga ruta prenyada de dolor que és la lluita del proletariat per la seva emancipació. El proletariat asturià, és el qui més clarament ha sentit i ha viscut la lluita de classes. Ell s'ha sentit tanslligat a la mina al taller i a les organitzacions sindicals, que mai ha sentit veleitats reformistes ni empirismes doctrinals. La U. G. T. d'Astúries sempre ha estat a l'esquerra de la U. G. T. espanyola mantenint ben alt el penó de la lluita de classes. La C. N. T. d'Astúries sempre ha mantingut l'equilibri i el sentit orgànic que mantes vegades han oblidat les organitzacions confederals d'altres regions. El proletariat asturià és or de llei que ha sabut resistir, sempre, totes les adversitats de la lluita. El proletariat asturià és la élite, és l'aristocràcia del proletariat ibèric, és el que té més desenrotllat el sentit d'organització, és el que té més fi el tremp de lluitador, i és el més austè i més heroic.

Es per tot això, que del proletariat asturià només en sentin a parlar pels seus fets. Tots els problemes teòrics i polítics estan ja superats. Per damunt dels biçantissimes doctrinaris està la realitat de la guerra imposta pel feixisme europeu amb la tolerància còmplice del capitalisme de les democràcies. I davant l'enemic no pot haver-hi altre solució que la unitat del proletariat. I així viu Astúries, millor dit, així mor Astúries, així mor el proletariat asturià, unit i fort com un monolit granític, resistint muts, braus, voluntarioses, amb heroicitat increïble, sobrehumana.

I nosaltres, poble de Catalunya, davant aquest espectacle grandios, coprenedor de l'anihilament del poble asturià, continuarem amb les nostres misèries amb les nostres lluites prosselitistes, amb el nostre baix afany del gandi? Serem tant vils que deixem als nostres germans asturians que res ens demanen, vagin deixant les seves despulles, les seves heroiques despulles sembrant les muntanyes i els barrancs de la seva bella i amada terra?

Amunt tots, per Astúries, la heroica, la viril, la proletària.

Tartarí ni Pantagruel
mai no seran el tipus representatiu
d'un poble que lluita
a mort per llurs llibertat i justícia.

Cartas a la Luna

Vida impossible

Alberna la imprevisió con el egoismo, y el egoismo con la incapacidad. La incapacidad en todos los lados, la imprevisió en los llamados a encauzar la economía, el egoismo en diferentes núcleos. La previsió habría montado, de manera rápida, tantas cooperativas como necesarias hubiesen sido, para ofrecer y posibilitar la regulación del mercado en una racionalización lo más eficiente posible, a fin de que las Colectividades y los particulares o individualistas en la producción, hallaran el medio de escapar de las manos del acaparador, del intermediario. El sistema de transacciones comerciales y de intercambio sería hoy el medio regulador de nuestra economía. No ha sido así. Cada uno por su lado, nos ha llevado a la situación presente, de penuria en el hallazgo de unos tomates de desecho, y de unas cerezas averiadas. La exportación se lleva lo mejor.

Así las cosas, los núcleos campesinos se defienden contra el arancel, no viendo en la ciudad al pueblo acosado que necesita de su producción. El egoismo ante la perspectiva de quedarse sin lo necesario para el invierno, le ha hecho reaccionar del modo que los campesinos reaccionaron en todas las revoluciones: negando el apoyo a la ciudad. No ha debido darse este fenómeno en España. Por su capacidad revolucionaria había derecho a esperar el que aquí las cosas ocurrían en forma diferente, dentro siempre de las restricciones naturales de los capitalismos salvadores de los pueblos.

Toda la culpa se le suele echar a la política por parte de los organismos obreros, y a los organismos obreros, por parte de los políticos. Es el viceversa de la lucha. Dejemos ahora esto. Nuestro criterio es bien conocido. El campesino se encuentra asediado por la carestía de los productos industriales y por la requisita constante de los suyos. Protesta, y con razón, de que la camisa basta que gasta le cueste doce pesetas, cuando antes la adquiría por catorce reales. Para el camisero no hay tasa; para el campesino, sí. Esto ha contraído el mercado. ¿Solución al problema? Mano dura para el camisero y palo y tentetieso al intermediario. En el campo y en la ciudad. ¡Guerra sin cuartel al acaparador y al agotista del campo y de la ciudad! ¡Guerra a los especuladores de todo tipo!

Hay que despertar el sentido de sacrificio y de cooperación en todas partes. La vida se regulará cuando no haya hijos pródigos.

LUNATICO

Nuestras fuerzas de tierra, mar y aire, se abren paso

En la guerra como en todas las artes, la experiencia es la madre de la ciencia, dice el viejo adagio.

Nadie podrá negar que en los catorce meses que llevamos de guerra, nuestro pueblo lo ha tenido que improvisar todo. Se encontró sin armas, sin munición, sin mandos en el ejército.

Nuestras unidades marítimas como las terrestres estaban sin técnicos, y nuestra aviación igualmente sin técnicos y sin pilotos.

Nuestros milicianos marchaban hacia el frente sin bagaje de guerra, solamente un fusil y con escasa munición esto era toda su dotación. Los viejos aparatos que tenía el antiguo ejército español que quedaron en nuestro poder, tuvieron que hacer frente a los modernísimos «Junquers» «Fiat» y «Capronis», y nuestros milicianos tenían que enfrentarse con el más moderno material importado de Alemania e Italia. Nuestra lucha era desigual, pero nuestros hombres sabían por lo que luchaban y aún que mal equipados sabían que era preferible luchar hasta el fin aún que fuera con los dientes, antes que caer en manos de los criminales que vendieron a España por conservar una autocracia corrupta.

La retaguardia, lo que era antifascismo puro, también puso su empeño para equipar y dotar de elementos a nuestros luchadores que en el frente aguantaban a las hordas invasoras del fascismo internacional.

Nuestros talleres metalúrgicos se transformaron con rapidez, en industrias de guerra, y a medida que pasaban los días, las semanas y los meses, nuestros camaradas podían ir equipándose hasta llegar a transformarse en un verdadero ejército moderno.

El ejército de tierra ya tiene sus mandos, la marina sus técnicos, y sus pilotos la aviación.

Nosotros podremos enseñar al mundo lo que puede un pueblo que quiere ser libre.

De la nada ha surgido un esfuerzo gigantesco que nos ha reconquistado los galardones de nuestros antepasados de la guerra de la independencia.

Somos merecedores de estos honores porque la España antifascista se ha colocado al frente de los conquistadores de las li-

bertades del mundo.

Hemos enseñado a las hordas invasoras lo que vale nuestro ejército, y como datos que pasan a la historia de la conquista de nuestra libertad son: el Jarama, Casa de Campo, Guadalajara, Pozoblanco, Bilbao, (aún que perdido les costó 20.000 hombres) y Belchite, etc., etc.

Madrid ya no es la capital de la España leal, sino la meca del antifascismo internacional. Es la foseta del fascismo, es la tumba de todas las autocracias de mundo.

Nuestro ejército se abre paso en los frentes del Sur, del Centro, del Este y se aguanta cual peña de granito en el Norte.

Nuestra marina se abre paso en los mares, a pesar de estar sembrado de submarinos «piratas», y cada vez que les llega la ocasión de demostrar su pericia y su valor, son los cruceros «nacionalistas» los que tienen que retirarse a pesar que la mayor de las veces tienen per escolta a las escuadras italiana-alemanas.

¿Quién no recuerda las gestas también de nuestra gloriosa aviación?

Nuestros «chatos» y nuestros «moscas», son dueños del espacio cuando se enfrentan con las alas negras.

Son el terror de los «nacionalistas» italo-alemanes.

Nuestros aviadores moralmente ya tienen la guerra ganada, pues saben imponerse en los aires, y el pánico se apodera del enemigo y esta superioridad moral vale más que todos los «capronis» y los «junquers» juntos.

Nuestro ejército está en marcha y se abre paso por doquier, falta pues que la retaguardia sepa ser digna de nuestros luchadores.

Defraudar a los que defienden el más alto pabellón de las libertades hispanas, sería un crimen que el mundo liberal, revolucionario y antifascista nos acusaría y como un estigma de vergüenza pasaría a través de las generaciones futuras.

La retaguardia debe estar al nivel de los camaradas del frente, o sino, seremos indignos de llamarlos revolucionarios y antifascistas.

Por la guerra y por la revolución la retaguardia y el frente de lucha debe ser una misma cosa.

JAI ME RUCHES

Así hablan los grandes Jefes del Ejército Popular!

Palabras de Cipriano Mera

«Hoy constituye para mí un motivo de orgullo, franco y decidido, el pertenecer a este Ejército del Pueblo, que tantos laureles ha sabido conquistar para nuestro campe leal, del que tanto espero y de cuyo triunfo no dudo; estoy seguro de que no ha de defraudar a la España antifascista en sus anhelos, ni la traicionará en sus esperanzas.

La victoria será nuestra, y lo será porque lo queremos y así lo quieren quienes a nuestro lado combaten, porque ellos confían en nosotros y nosotras nos volcamos decididamente en ellos, con lo que existe una íntima y segura compenetración que no podrá ser rota jamás por ninguna maniobra ni por ningún cambio de situación, sea el que fuere. La retaguardia tendrá sus problemas, sus discusiones y sus discordias, pero el frente permanecerá —no lo dudéis— siempre, siempre unido, formando un bloque indestructible que no podrán romper ni el enemigo común, ni las provocaciones, ni las propagandas tendenciosas, ni los agentes al servicio de Hitler, que tanto interés ponen en sembrar la desunión en nuestras filas.

Frente al fascismo, frente a la política de partido, frente al proselitismo, opondremos todos —yo os lo aseguro, marxistas, anarquistas y republicanos— un solo pecho, una sola voluntad, un único corazón.

Unidos siempre, tanto en el triunfo como en la desgracia. Entre tanta calamidad, entre tantas penalidades sufridas, entre tantos camaradas como hemos visto caer sonrientes, del brazo, animosos, unidos, mirándose en los ojos como hermanos de clase; entre tantos gestos de abnegación y de heroísmo, como de valor individual y colectivo, sería un crimen, sería una traición, sería una cobardía monstruosa, sembrar la ciñanza que desune, la discordia que encarna las rivalidades y las ca-

lumnias que envenenan las almas y los corazones.

Yo os lo pido a todos, a todos, con las lágrimas a los ojos, con lágrimas de un hombre que jamás lloró: Unidos, unidos todos; abandonad vuestras diferencias; pensad sólo en el enemigo común, a quien hay que destruir; en la amenaza que se cierne sobre vuestros hogares, sobre vuestras compañeras, sobre el porvenir de España y del mundo. Unidos para que yo, un humilde trabajador al que se le podrá negar todo menos la buena fe y la claridad, pueda continuar orgulloso de nuestro Ejército, de vuestros hermanos combatientes, luchadores anónimos y callados que pelean en silencio con tanto fervor y tanto ahínco. Que pueda yo decir orgulloso que soy un jefe suyo, jefe militar de unos hombres a quienes la vida llevó también a ser militares. Que no sea para mí nunca un desdoro el decirlo, ni tenga que arrepentirme de haber bordado en mi pecho, como si lo hubiera bordado en mi corazón, una estrella y una barra que son todo un símbolo, que son una guía a seguir.

No caigáis nunca en las miserias humanas. Perdonad, disculpad a vuestros rivales; limad asperezas; pensad que a todos nos guía la misma finalidad, que a todos nos unen, como un lazo firme e indisoluble, el odio al fascismo y el amor a la libertad. Y cuando tengáis flaquesas en vuestra conducta y os induzcan a pensar o a hablar mal de otra unidad que combate a vuestro lado, pensad en nuestros muertos, en nuestros queridos camaradas muertos, que hoy nos miran orgullosos desde sus tumbas, contentos del sacrificio que hicieron de sus vidas.

Yo os lo pido cordialmente, como una súplica que sale desde lo profundo de mi espíritu. No hagáis que aquéllos se levanten de sus lechos de tierra para increparnos diciendo: «Qué hicisteis con nuestras vidas? ¿Para qué las

sacrificasteis, si no sois dignos de nosotros ni de nuestro esfuerzo?»

Pensad que son muchos, muchos los muertos nuestros, de todos queridos, amados, recordados y hijos, siempre en nuestras mentes, los que yacen juntos, cráneo sobre cráneo, hueso sobre hueso, amontonados, entrelazados, en la tierra que nos ha de recoger a todos un día en su seno, y que no tenemos derecho a profanar su descanso, haciéndoles danzar macabramente para desunirse. Si ellos están siempre juntos, ¿por qué no hemos de estarlos nosotros?

—C. MERA».

Esta apelación emocionada, sincera y vibrante de Cipriano Mera, debe hundirse en el corazón de todos los antifascistas. Así, como ha hablado el jefe de la 14 División, deben hablar todos los militares al servicio del pueblo. La Confederación Nacional del Trabajo se enorgullece de que haya salido de sus filas quien así se manifiesta en esta hora trascendental e histórica. Un representante de los héroes de la Sierra, de la Ciudad Universitaria de la Casa de Campo, de El Pardo, del Jarama, de Brihuega, de Brunete, en vez de hablar de sus propias victorias, en vez de hablar de sus timbres de honor, pone toda influencia ganada en los combates, no al servicio de sí mismo, ni tampoco al servicio de la Organización proletaria de donde salió, sino al servicio de toda la España antifascista, que cordialmente unida podrá vencer a todos sus enemigos.

Comissió Municipal de Govern

Extracte dels acords presos per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 15 de Setembre del 1937. Presidí l'Acalde - President Josep Piñas i hi assistiren els Consellers-Regidors següents: Martí - Català Robusté, Plana, i Trilla.

Una vegada llegida és aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es llegida una instància, de data 3 del corrent, signada per Lluís Caselles, en nom dels jardiners temporers de l'Ajuntament sol·licitant l'augment de llur salari en dues pessetes diàries. Passa a la Comissió d'Agricultura perquè, aquesta, informi sobre certs extrems.

Es llegida una comunicació del Sindicat de l'Alimentació (Secció Peons de Vi), de data 3 del corrent, sense signatura, manifestant que, a partir del dia 13, els afiliats a l'esmentat Sindicat hauran de guanyar 12 ptes. diàries. La Comissió acorda donar-se'n per assentada.

Es llegida una extensa comunicació de la Sots-Secretaria del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, de data 2 del corrent, relativa a l'Expedient sobre creació d'una Escola de Belles Arts en la nostra ciutat que li fou tramès per l'Ajuntament, en compliment de l'acord adoptat per la Corporació Municipal en la sessió plenària del dia 26 de juny d'enguany. Diu, en resum, què, en tant no s'hagin resolt les qüestions que esmenta, la creació d'aquella Escola no es viable si bé el pro-

TERESA CASAS | MERCADÉ

Professora de Teoria, Solfeig i Piano

Titol oficial del Conservatori del Liceu

Classes particulars i a domicili

Plaça Castellar, 3

VALLS

Telefon 99 R

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls

La Comissió

De Alcover

Después de larga y penosa enfermedad ha muerto nuestro entusiasta compañero Luis Cesari Llavoré. Con su desaparición, el movimiento libertario local ha perdido uno de los más valiosos elementos.

Es digno de mencionar que con una salud muy quebrantada, desplegaba una actividad y un optimismo poco frecuentes.

Durante el bienio negro, animó nuestro Ateneo de Lectura, y más tarde inició la formación de las Juventudes Libertarias de las cuales él era el alma.

Firme en sus convicciones y abnegado, ha puesto más vida de la que tenía al servicio del Ideal.

Que su recuerdo sirva de estímulo, y su vida de ejemplo a nuestra Juventud.

NOTES OFICIALS

Delictes de desafecció i hostilitat al règim

Les relacions jurídiques de l'home en l'ordre penal quan les activitats del mateix es desenvolupen en ambient anormal i veritablement incompatible amb la convivència social, estan regulades pel Decret del Govern de la República de 7 de Maig propassat, el qual constitueix un compendi de normes substantives i procesals de la nova Justícia Penal Popular.

Amb l'esmentat Decret el Govern ha creat els òrgans adequats per tal de fer sentir el pes de la llei a aquells que representin un perill per la societat, emprant mesures de seguretat i de defensa social contra els que cometin transgressions de la espècie definida en la disposició general.

La Justícia Penal Popular, diu el

C. N. T. Sindicat Construcció A. L. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COLLECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

Decret, es gratuïta i en ella no es podrà establir cap privilegi ni fur, essent exercida la jurisdicció pels següents organismes:

- 1er. Els Tribunals Populars.
- 2on. Els Jurats d'Urgència.
- 3er. Els Jurats de Guàrdia.
- 4rt. Els Jurats de Seguretat.
- 5é. El Tribunal Popular de Responsabilitats Civils.

Cadascuna de dites autoritats judicials tenen atribuïda la seva competència, corresponent els Jurats d'Urgència coneixer i sancionar els actes d'hostilitat i desafecte al règim, que no estiguin compresos en el Codi Penal vigent o en les lleis especials que s'hagin dictat o en el successori es dictin.

Per tant es reputaran actes d'hostilitat i desafeció al règim: a) Dificultar voluntàriament i en forma no greu el compliment de les Ordres donades per les Autoritats per a la defensa, proveïment general, i particular, sanitat, consum de gas, llum i aigua.

b) Diffondre falsos rumors o notícies relatives a les operacions de guerra, actuació del Govern o situació econòmica, o qualsevol d'altres que tendeixin a produir un estat d'opinió advers a la República o crear un estat d'opinió o d'alarme contrari a ella.

c) Observar una conducta que, sense ésser constitutiva de delicto, demostrí, pels seus antecedents i mòbils, que el qui la practica és persona desafecta al règim.

d) Alterar, sense causa degudament justificada o amb infracció de bans, disposicions o ordres dictades a l'efecte per autoritats governatives o municipals, el preu, qualitat, racionament, o distribució d'articles de menjar, beure o cremar amagar-los amb ànim d'acaparament, cometre qualsevol altre irregularitat susceptible de pertorbjar el normal proveïment dels expressats articles, o intentar, amb algun dels fins o mòbils expressats, maquinacions o frauds dels que s'esmenten en els articles 529, 530 del Codi Penal.

e) Realitzar, prevalent-se de

les actuals circumstàncies, qualsevol dels fets usuraris que defineix el Codi Penal en els articles 532 al 536.

f) Qualsevol altre fet que per les seves circumstàncies i conseqüències hagi d'estimar-se nociu als interessos del Govern, del poble o de la República, sense que en cap cas es considerin compresos en aquest apartat els fets que hagin estat previstos com delictius en el ban del Ministre de la Governació del 31 d'Octubre de 1936 o en el que dictes en endavant.

***

Com pot observar-se, l'apartat C) del copiat article 55, s'expresa en forma genèrica, resultant ésser la modalitat de delicto de desafeció al règim que més sovint i freqüentment cometen els ciutadans que no estan al costat del Govern de la República.

Però precisament, per mor de la seva redacció es presta a que sigui interpretat malament, motiu per el qual la Sala de Govern de la Exma. Audiència Territorial de Barcelona, conscient de l'esperit d'equitat i de justícia que informa el Decret de Justicia Penal Popular que motiva la nostra atenció d'avui, ha dictat amb data 6 de Juliol proppassat algunes normes aclaratories i d'interpretació, per mitjà de les quals s'hauran esvaït alguns duptes dels Jurats d'Urgència al resoldre els casos de desafeció al règim, puix aquests interpretaven l'apartat c) del art. 55 en sentit ampli i extens, entenent que si troaven incursos en dit apartat els ciutadans que observaren en dates anteriors conductes equivocades o sospitoses, sense que posteriorment ni en els moments actuals hagi l'inculpat comès actes que revelin una persistència obstinada en continuar amb dita conducta.

Aquest precepte doncs deu interpretar-se en el sentit de que es refereix a conducta present que tinguï una relació més o menys immediata, indirecta o directa, amb dita conducta.

Aquest precepte doncs deu interpretar-se en el sentit de que es refereix a conducta present que tinguï una relació més o menys immediata, indirecta o directa, amb dita conducta.

Avui es despatxaran les targes de l'1 al 1.000.

Demà del 1.001 al 2.000.

Passat demà del 2.001 en endavant.

S'adverteix que no s'admetrà altra moneda que la de l'Estat, Generalitat i Municipi de Valls.

Valls, 23 de setembre del 1937.

El Delegat,
Joan Balanyà

Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Aquesta Comissaria posa en coneixement del públic per als seus efectes, una Ordre del Ministeri de Finances de la República, publicada a la «Gaceta» en data 5 de setembre del 1937.

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Anexos

VALLS
SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes manades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA.

Transports Col·lectius

C. N. T. A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona
Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

el dia deu d'octubre, per a tratar el següent

ORDRE DEL DIA

Primer.— Lectura de l'acta de la sessió anterior.

Segon.— Examen de l'Administració.

Tercer.— Examen i aprovació del Pressupost anyal ordinari.

Quart.— Renovació de la Junta.

Cinquè.— Previs i preguntes

Alcover 21 de setembre del 1937

El President interí.— Josep Rosic.

AVIS

S'assabenta a tots els Sindicats i paqueters que a partir d'aquest número, — per l'alça constant del preu del paper— el nostre setmanari serà augmentat en cinc céntims.

Esperem que tots els Sindicats i paqueters ho tindran en compte.

L'ADMINISTRADOR

MERCAT AGRICOLA

Preus de mercaderies per la present setmana

Avellana negreta	141'00	ptz	185' quil.
Ametlla mollar	150'00	»	50'5
» llargueta	11'00	»	40
» esperança	105'00	»	»
» comu	100'00	»	»
» marcona	105'00	»	»

Blat	70'00	100	»
Ordi	55'00	»	»
Civada	55'00	»	»
Erp	65'00	»	»
Faves	65'00	»	»
Guises	65'00	»	»
Veces	75'00	»	»
Garrofes	20'50	»	40
Farina 1. ^a	80'50	»	100
» 2. ^a	79'00	»	»
Tercerilla 1. ^a	55'00	»	60
» 2. ^a	50'00	»	»
» 3. ^a	48'00	»	»

Blat 70'00 100 »

Ordi 55'00 » » »

Civada 55'00 » » »

Erp 65'00 » » »

Faves 65'00 » » »

Guises 65'00 » » »

Veces 75'00 » » »

Garrofes 20'50 » 40 »

Farina 1.^a 80'50 » 100 »

» 2.^a 79'00 » » »

Tercerilla 1.^a 55'00 » 60 »

» 2.^a 50'00 » » »

» 3.^a 48'00 » » »

Blat 70'00 100 »

Ordi 55'00 » » »

Civada 55'00 » » »

Erp 65'00 » » »

Faves 65'00 » » »

Guises 65'00 » » »

Veces 75'00 » » »

Garrofes 20'50 » 40 »

Farina 1.^a 80'50 » 100 »

» 2.^a 79'00 » » »

Tercerilla 1.^a 55'00 » 60 »

» 2.^a 50'00 » » »

» 3.^a 48'00 » » »

Blat 70'00 100 »

Ordi 55'00 » » »

Civada 55'00 » » »

Erp 65'00 » » »

Faves 65'00 » » »

Guises 65'00 » » »

Veces 75'00 » » »

Garrofes 20'50 » 40 »

Farina 1.^a 80'50 » 100 »

» 2.^a 79'00 » » »

Tercerilla 1.^a 55'00 » 60 »

» 2.^a 50'00 » » »

» 3.^a 48'00 » » »

Blat 70'00 100 »

Ordi 55'00 » » »

Civada 55'00 » » »

Erp 65'00 » » »

Faves 65'00 » » »

Guises 65'00 » » »

Veces 75'00 » » »

Garrofes 20'50 » 40 »

Farina 1.^a 80'50 » 100 »

» 2.ª 79'00 » » »

Tercerilla 1.ª 55'00 » 60 »

» 2.ª 50'00 » » »

» 3.ª 48'00 » » »

Blat 70'00 100 »

Ordi 55'00 » » »

Civada 55'00 » » »

Erp 65'00 » » »

Faves 65'00 » » »

ACCIO SINDICAL

Caminos de gloria y de Sangre

Durruti, como el Cid, gana batallas después de muerto

Era su sueño. Y quería realizarlo. Y se lanzó con sus «tribus» por los caminos de sangre que conducen a la muerte, a la gloria y a la vida digna. Se lanzó como un ladrón sobre el fascismo. Y éste vió en él a su más terrible enemigo. Durruti tenía una historia. Tenía una vida. Durruti podía hablar porque antes había actuado. Y actuaba. Y no hablaba... Sabía Durruti que mientras se hace la guerra revolucionaria no hay tiempo para escribirla ni comentarla. Y mucho menos para agriar las relaciones entre los sectores antifascistas. Ni era jefe. Ni le interesaba serlo. Ni pensó jamás en estas vanidades. Cumplía con su deber. Y le bastaba. Y por eso le hicieron en Atarazanas. Y lloró junto al cadáver de Ascaso como un niño que era. Y salió para Aragón. Y paró a los fascistas en la capital gloriosa de Madrid. Y supo ofrecer su vida. Esa vida tan llena de sabor popular. Y tan viva. Y tan grande como las vidas gigantescas de los héroes auténticos.

Aragón estaba triste. Aragón había perdido a Durruti, como lo habíamos perdido todos: los hombres de verdad. Los que sabemos cuánto nos jugamos en esta contienda pavorosa y trágica. Los que todo lo damos y los que no hemos exigido nada aún...

Pero Aragón veía a Durruti. Estaba presente en todos los amaneceres. Y en todas las tardes febres de la «tribus». Y en todos los ecos. Y en las voces todas. Aragón. Durruti. Y su sombra se fue haciendo carne en cada miliciano, en cada soldado del pueblo. Y las batallas hablaban su lenguaje. Y tenían su gesto. Y sentían sus pasos firmes por caminos de sangre. Caminos que conducen a la muerte, a la gloria y a la vida digna. Y Durruti estaba en todas las esquinas. En todas las calles. En los despachos oficiales. Y en el corazón de los campesinos, que dan trigo, y que dan caricias, y que lloran con nosotros este dolor de ahora...

Y a la voz de los mandos—ordenando ofensivas—seguía la voz de Durruti, que lanzaba a las «tribus», a sus «tribus» contra el fascismo y la invasión. Y los avances y los asaltos hablaban de él con emoción. Porque Durruti iba a los de la voluntad de los luchadores de Aragón como el Cid, infundiéndo valor y sembrando pavor. Y los nuestros, las «tribus», tomaron Belchite. Y en todas las batallas hay algo que nos recuerda el muerto glorioso, que vive en la memoria y en el corazón de todos los revolucionarios.

Durruti, como, el Cid, sigue ganando batallas después de muerto...

B.-K.

De «Fragua Social»

Transports Col·lectius Mecànics

TELEFON 201

Aquesta Col·lectivitat, possa en coneixement de tota l'Indústria i Comerç d'aquesta ciutat, que com ja se sap, té establert de sempre, el servei diari en camió, a Reus, Tarragona i Reus i Barcelona.

Al donar-se el cas que Joan Ferré (a) Gat, s'ha separat de la Col·lectivitat, per establir-se de nou ell sol; en el servei a Reus, nosaltres com a deure propi, o expossem públicament per a què quedí assabentat el públic en general.

Valls 20 de Setembre del 1937.

Transports Col·lectius

El trance de nuestra guerra

El radio de acción político-social universal, ha caído sobre nuestro territorio, desde hace bastante tiempo, en espera de incógnitas que, transitoriamente, para nosotros han sido algo fatales.

En mayo del 35, la flota británica, (home-fleet) estaba en guardia a la costa inglesa, viene al Mediterráneo en plan de cortar el paso a Italia contra Abisinia, viene el cierre del canal de Zuez. No pasó nada; Alemania en salvaguardia aprovecha los momentos y prepara el movimiento capitalista, tipo fascista en España. Sus finalidades son bastante conocidas para los fascistas españoles: el dominio y dirección del país con la política dictatorial, y para ellos la gran industria pesada de Bilbao, Sagunto y Barcelona, las minas de hierro, mercurio, pilitas, etc., etc. en vistas del plan inglés frente a Italia, y si por esto podría haber traído consecuencias graves para esta.

Otra de las finalidades era, y es, la situación geográfica Ibérica, el litoral Mediterráneo, Canarias, Baleares, Marruecos... para el cierre completo del estrecho, eliminar a los ingleses del peñón, y dejar a Francia entre la España (supuesta fascista) e Italia, y cerrada por el Cantábrico y formar el nuevo eje Hitler-Mussolini en vistas de la futura guerra mundial. Fracasado el plan alemán conviene precipitar las hechas, viene el bombardeo de Almería por su escuadra, tenemos la guerra declarada directamente, las potencias democrito-liberales no responden a la agresión, transcurren meses y nuestro seno es la balanza de la no desición internacional de varias naciones que están situadas entre el fascio y nosotros, causa de esto es la participación directa de éstas en la política exterior de Italia y Alemania, en sus mercados y cambios, y en la nuestra, en las grandes explotaciones, empresas, etc., etc., y en nuestra victoria marchan de las manos de los capitalistas. Por otra parte, ven la potencialidad proletaria, en el Ejército y más tarde en la dirección económica administrativa del país, que han de ser el alma de la Revolución democrática de mañana, vencido para siempre el fascismo internacional en nuestro país, y por eso, igual que ellos, no debemos emplear la razón, sino la fuerza con las armas.

La única manera de quedar bé no es repartir fulles sinó pa.

Defensem la llibertat de la Mediterrànea

La mar sempre ha estat copdiada pels pirates. Avui més que mai el sadisme feixista vol posseccióar-se dels dominis de Neptun. La mar Mediterrànea és objecte de tan violentes discussions, que adhuc les democràcies semblen estar confabulades amb els monstres del feixisme internacional, amb la finalitat de frenar la marxà ascendente del proletariat.

Aquesta revolució genuinament espanyola, amb matisos universals, vol ésser ofegada amb sang: almenys així ho indica la possessió estranya de França i la no menys duptosa d'Anglaterra. Els proletaris espanyols, que lluiten sense repos, igualment als fronts que a la retaguardia, assenyalen a llurs germans d'explotació els perills que representa la mar Mediterrànea per el peregrinatge dels treballadors.

Si han perdut la dignitat els polítics governants dels països democràtics, hi ha d'haver dignitat i sentit comú entre les forces sindicals i en aquells altres sectors sindicals —diquint-se el nom que es vulguin— per tal d'emprendre fortament units una campanya d'agitació, amb la finalitat de denunciar aqueix crim organitzat a estaples i en contra els interessos de la humanitat.

Uns i altres com oprimits i explotats, hem de reaccionar i responsabilitzar la nostra línia de conducta enfront a un estat bèllic que s'està forjant en les aigües de la Mediterrània. El capitalisme vol la guerra; acceptem-la, doncs, com a guerra social. Aquesta és la única esperança, si volem alliberar-nos del jou de la explotació. Prou sofismes. Prou frases pacifistes llençades per boca dels que de molt temps enrera han deixat d'ésser productors.

Germans de l'univers: la vostra llibertat va unida a la nostra. Pensau el que seria el món si els assatjos criminals que es desenrotllen a la Mediterrànea prosperessin, i reflexioneu a la vegada l'abast que teneï els assatjos progressius que realitza la nostra revolucionària escola. L'anàlisis no és duptós. Es facil comprendre que s'està assassinant a mansalva la revolució espanyola i una vegada aquesta assassinada desapareixerà el progrés i quedara sotterrada la democràcia. Pot això tolerar-se? No. De cap de les maneres. Els obrers conscients no poden permetre que Espanya sigui destroçada, com tampoc poden permetre que la mar Mediterrànea deixi d'ésser una via lliure com ho ha estat sempre; unint a través dels temps i de la història, a tots els amants del progrés i de la cultura. S'ha de procurar que les barques i les grans naus de l'Espanya proletària, circulin lliurement, portant a llurs germans d'altres nacions els beneficis adquirits a costa de grans sacrificis, i permetre-los-hi rebre tot el que necessitin per a refer llurs forces malmeses en la lluita antifeixista.

Antifeixistes: si sentiu la causa d'Espanya, demostreu-ho, parailitzant el comerç i les relacions amb els que pretenen imposar-nos una dictadura. Ningú ha de quedar sense treballar per la causa de la llibertat. I el millor treball que pot realitzar-se en profit de l'Espanya lliure, és posar obstacles a tots els productes que siguin destinats als exèrcits facciosos que operen a Espanya. Per l'acció directa, germans nostres, podem combatre els enemics del poble i guanyar la guerra, fent que triomfi la Revolució espanyola.

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE
FUSTERIA
MECANICA I
EBENESTERIA

Estudis de projectes
i pressupostos de
tota mena d'obres en
general.

CONSTRUCCIÓ DE CARROSERIES, TAUTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS